



Adine en Tom in Pakistan



Nieuwsbrief 7: 27 februari 2009

De tijd lijkt te vliegen. Voor we het in de gaten hadden, was het al weer tijd voor nieuwsbrief 7. Tussen nieuwsbrief 6 en 7 zijn we ongemerkt de helft van onze uitzending gepasseerd. Ongemerkt, omdat we nog niet weten wanneer we weer zullen terugreizen naar Nederland. Eind juni loopt ons visum af. Het is niet bekend of dit visum nog verlengd kan worden. Als het visum inderdaad niet verlengd kan worden, betekent het dat we nog minder dan vier maanden voor de boeg hebben. Daar raken we soms wel een beetje gestresst van. Er staan namelijk nog zoveel activiteiten op de agenda, dat we ons soms afvragen wanneer we alles moeten doen.

De eerste activiteit die op de agenda staat is de jaarlijkse sportdag van Dar-ul-Mussarat. Deze wordt op zaterdag 7 maart gehouden. De leerlingen zijn hiervoor al enkele weken aan het oefenen. Ze willen natuurlijk goed getraind aan de wedstrijden meedoen. Denk maar niet dat de

kinderen minder fanatiek zullen zijn. De sporten die op het programma staan zijn onder andere hardlopen, spoon-race, dribbelen met de basketbal en touwtrekken.



Impressie van de sportdag van DuM in 2008

Vorige week zaterdag heeft Adine het spits afgebeten van een vijftal speciale parents meetings, die op zaterdagen in maart en april zullen plaatsvinden. Vier meetings zullen een logopedisch onderwerp behandelen en één meeting zal gaan over autisme. Op elke parents meeting over logopedie komt weer een ander onderwerp aan bod. Vorige week zaterdag is stond in het teken van articulatie. Op de andere zaterdagen zullen de onderwerpen verbale communicatie, non-verbale communicatie en eten & drinken aan bod komen.

Doordeweeks is Adine nog steeds druk met het trainen van Amber en Aiyza, de aanstaande logopedisten van Dar-ul-Mussarat. Ze kunnen nu

ook een algemeen communicatie onderzoek doen, met een observatie. Maar het verschil tussen objectief en subjectief; observeren en interpreteren blijkt lastig. Amber en Aiyza doen de parents meetings samen met Adine. Het is vooral belangrijk om “firm” (vastberaden) te zijn naar ouders toe. Amber heeft daarvoor meer zelfvertrouwen nodig en Aiyza een betere stem en houding. Dus kunnen ze van elkaar leren en elkaar helpen. Ze zijn in ieder geval op de goede weg. Helaas is het voor Adine af en toe lastig, dat ze de docenten altijd aan het werk moet zetten. Er gebeurt nog weinig op eigen initiatief, want daar zijn ze hier niet aan gewend. De Pakistaanse cultuur is echt top down. Ondergeschikten wachten op een order van hun meerdere. Dus maakt Adine een weekplanning en geeft er uitleg bij. In april en mei zullen Amber en Aiyza zelf dagelijks de kinderen gaan onderzoeken en behandelen. Dan moeten ze ook hun eigen planning maken en zich daaraan proberen te houden. Voor Adine wordt dit een spannende tijd, want het is min of meer de ‘proof of the pudding’ van Adine’s inzet. Dan moet blijken of de collega’s hun

werkzaamheden zelf kunnen oppakken zonder intensieve begeleiding. Is dat het geval, dan is de missie behoorlijk geslaagd.

Onlangs is Adine door de voorzitter van het CBR, Community Based Rehabilitation network Pakistan, gevraagd om begin juni een twee weken durende cursus te geven op het gebied van logopedie. Het CBR is een landelijke organisatie waar diverse scholen/dag centra voor gehandicapte kinderen, zoals DuM, bij zijn aangesloten. Het is de bedoeling dat van elke school één á twee leraren worden afgevaardigd om Adine's cursus te volgen. De cursus zal waarschijnlijk plaats vinden in Murree, een hill station ten noorden van Islamabad, waar het in de zomer aangenaam vertoeven is. Stukken beter dan de vlakten van de Punjab, waar het in juni regelmatig warmer wordt dan 40 graden. Er is niet alleen gekozen voor Murree vanwege het aangename klimaat, maar ook om er voor te zorgen dat de deelnemers aan de cursus zich helemaal kunnen focussen op de cursus. Daarbij is het belangrijk dat de deelnemers niet worden afgeleid door het huishouden of andere besognes die bij het dagelijkse leven horen. De komende maanden zullen door het CBR worden aangegrepen om genoeg fondsen te werven, zodat Adine's cursus ook daadwerkelijk plaats kan vinden.

Tom zit ondertussen ook niet stil. Zo is hij druk bezig met de voorbereidingen voor een reis van tien dagen naar Oman. Hij wil daar met de fiets gaan rondtrekken. Het is de eerste keer dat hij voor meerdere dagen alleen gaat fietsen. Hij is dan ook benieuwd of het hem zal bevallen. Speciaal voor deze trip heeft Tom een tas laten maken om zijn fiets in te vervoeren in het vliegtuig. Samen met hier en daar een stuk schuimrubber om de kwetsbare onderdelen te beschermen, hoopt hij dat zijn fiets heel op zijn bestemming aankomt. Als Tom terugkomt van Oman is het de bedoeling dat hij aan de leraren van St. Peter's High School een workshop over aardrijkskunde gaat geven. De thema's die hij gaat behandelen zijn Maps en Business Location Theory.

Daarnaast helpt Tom Adine af en toe met het maken van videofilmjes. In eerste instantie waren deze filmjes bestemd voor de parents meetings. Toen bedacht Adine dat de

filmjes ook geschikt zouden kunnen zijn als visueel leermateriaal. Adine heeft namelijk als doel gesteld om aan het eind van haar uitzending een handleiding te maken. Voor Amber en Aiyza, zodat zij daarop kunnen terugvallen voor het geval ze een onderwerp zijn vergeten. Ook zou de handleiding gebruikt kunnen worden bij het trainen van nieuwe logopedisten. En

dan is een handleiding met beeldmateriaal natuurlijk veel concreter dan alleen geschreven informatie. De komende maanden zal Tom dus regelmatig bij Dar-ul-Mussarat met een filmcamera te vinden zijn.

De tweede week van februari zijn we verrast met een bezoek van de ouders van Adine. Ze kwamen aan met cadeautjes voor de school en lekkernijen uit Nederland voor ons. We hebben ze aan onze vrienden voorgesteld bij wie ze erg gastvrij ontvangen werden. Ook hebben we samen een aantal culturele hoogtepunten en bazaars van Lahore bezocht. En natuurlijk hebben ze het verkeer hier meegemaakt en goed doorstaan!

Dit was nieuwsbrief 7. We hopen dat je nu meer op de hoogte bent van ons wel en wee in Lahore.

Adine en Tom